

سید محمد کاظم طباطبائی یزدی

او بر مباحث فقهی کاملاً تسلط داشت . با بیانی روان و مهارتی تحسین برانگیز و استدلالی قوی ، ابواب فقه را تدریس می کرد ...

ولادت : 1248ق.

محل ولادت: یزد

وفات : 1337ق

محل دفن : نجف

محل تحصیل: یزد، اصفهان ، مشهد، نجف

اساتید: سید محمد حسین شیرازی، میرزا بزرگ و...

شاگردان: میرزا مهدی آشتیانی ، حاج آقا حسین قمی، سید حسین بروجردی و...

تالیفات: العروه الوثقی ، الصحیفه الکاظمیه و...

او بر مباحث فقهی کاملاً تسلط داشت . با بیانی روان و مهارتی تحسین برانگیز و استدلالی قوی ، ابواب فقه را تدریس می

کرد و به جهت کثرت اطلاعات و احاطه کامل علمی بیشتر مشکلات و مباحثات فقهی را به سهولت باز می کرد. به هر کسی

اجازه اجتهاد نمی داد و علاوه بر مقام علمی به تقوا و عدالت نیز توجه دقیق داشت . روزی درباره عدالت یکی از ائمه جماعت

از ایشان سوال کردند . فرمود: اگر ادعای اجتهاد نمی کند عادل است .

پس از رحلت میرزای بزرگ شیرازی و آخوند خراسانی و آیت الله طه نجف ، زعیم بزرگ جهان تشیع شد و در کنار اشتغال به

ترتیب طلاب و تهذیب نفس ، نسبت به تاسیس بنای مدارس ، مساجد و اماکن خیریه تلاش بسزایی داشت که مهم ترین آن

ها ، مدرسه علمیه و کتابخانه ایشان در نجف اشرف است .

آیت الله محمد تقی بهجت یک بار در ضمن درس فرمودند: زمانی در نجف شخصی دیوانه شده بود ، مردم که او را در خیابان

ها می دیدند می گفتند او که آدم سالمی بود . چطور شد که دیوانه شد؟! در جواب می شنیدند" او کسی است که در

مشروطیت سجاده را از پای آقا سید محمد کاظم یزدی کنشید و به سید اهانت کرد. خداوند نیز او را به جنون مبتلا نمود!

تقوا و تهذیب همواره سرلوحه زندگی پر برکتش بود. در یکی از آخرین روزهای حیات شریفش به او گفتند: برخی نوادگان شما

یتیم هستند ، خوب است چیزی برای آنها معین کنید. سید محمد کاظم با صدایی ضعیف فرمود: نوادگان من اگر متدین هستند

که خدا روزی آن ها را می رساند و اگر نه چگونه از مالی که از آن من نیست به آنان کمک کنم .